

МАЛИ НЕВЕН

ЛИСТ УЧЕНИКА ОСНОВНЕ ШКОЛЕ
„ЗМАЈ ЈОВА ЈОВАНОВИЋ“ У БЕОГРАДУ

„Где ја стадох — ти ћеш поћи!
Што не могах — ти ћеш моћи!
Куд ја нисом — ти ћеш доћи!
Што ја почех — ти продужи!
Још смо дужни — ти одужи!“

„Петар“ — Лукић М. VII

МАЛИ НЕВЕН

Лист основне школе „Змај Јова Јовановић”

Змај

у Београду.

10 мај 1968 г.

Број 1.

Свечани број у част дана школе

РАДОВЕ ПРИПРЕМИЛИ:

Џилена Бањац, наставник

Радмила Бабић, учитељ

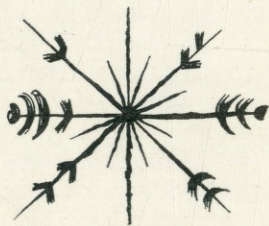
Љубинка Јовић, наставник

Младинка Радовић, професор

Милица Бенић, учитељ

Jovan Jovanović Zmaj

САДРЖАЈ

Уз први број — стр. 3

Награђени радови (који су добили прву награду) — стр. 4-7

Календар прославе — стр. 8-9

Из рада литерарне секције — стр. 10-11

Најмлађи сарадници — стр. 12-13

Приче о нашем раду — стр. 14-16

Чика Јова Змај је један од наших највећих

песника и зато смо поносни што наша школа

носи његово име.

УЗ ПРВИ БРОЈ

Сви млади људи се одликују живошћу и здрављем, напорима, великим плановима и способношћу да свакој ствари дају звук оптимизма и веровања. Зато је школа као стециште младих духова који неће да лутају него иду право ка циљевима и идеалима живота, увек препуна брујања дечјих гласова и њихових немирних жеља.

У овом новом насељу које носи собом остварену жељу да се свије дом и обезбеди младима све оно што старији нису имали, најлепши стихови градитељске химне су узидани у нашу школу. Кроз њу овај мали град почиње да стиче навике и живи животом својих најмлађих становника. Старији су покушали да мисле на све, да омогуће дневни боравак деци запослених родитеља, да отворе ћачку кухињу, опреме библиотеку и кабинете. Уз спортско игралиште, формиране су секције и жеље великог броја наставника и васпитача да правилно усмере способност и рад младих, сваки ученик може да пронађе ши-

роко поље активности које ће да придружи испуњавању својих основних задатака и обавеза.

Ученицима остаје да схвате да је сва ова имовина само њихова и да им је поверен задатак да уз правилан и примеран однос сачувају следећим генерацијама оно што им је намењено. Уз њихову првенствену помоћ покушаћемо да остваримо заједничку тежњу да до краја године постигнемо укпех бољи од садашњег. На ово посебно мислимо сада уочи прве и најсвечаније прославе Дана школе.

У духу социјалистичког васпитања и богати драгоценим наслеђем прошлости, наши ученици ће, надамо се, испунити наша очекивања и показати способност да открију прави пут, покажу своје идеје и свој таленат. Таквим напорима школа упућује поздрав и жељу да увек само вредности и успеси наших ученика буду у центру пажње. То би била и најлепша захвалност Змају, великом учитељу младих чије име носи наша школа.

Бошко Радоњић, директор школе

КОЈА МИ ЈЕ ЗМАЈЕВА ПЕСМА НАЈМИЛИЈА

Змај Јова Јовановић је наш познати дечји песник. Писао је разне занимљиве песме. Волео је децу. О њој је написао много песама. Зато је постао познати дечји песник.

Мени се највише свиђа песма „Зека, зека јз јендка”. У њој се говори о малим и веселим зечићима. Они су весело трчкарали по снегу. Много су били радосни. У тој збрци су се занели да нису ни приметили ловца. Њему је било жао зечића. Зато није пуцао. Змај је његову љубав према тим зечићима описао у овом стиху:

„Гледао их ловац стари,
Пуцати му беше жао,
Узе листак књиге беле,
Па је зеке нацртао”.

Та песма ми се највише свиђа. Ње ћу се увек сећати. Сећаћу се и племенитог ловца који им је великодушно опростио живот. Њега је раздрагала весела игра зечева. Одушевљен, претворио се у уметника. Приказао их је на листу папира.

Само, како нам је лепо то Змај описао. То други не би умели. Чинило ми се да их ја посматрам. Само сам њих видео. Све друго сам заборавио. Зато ће за мене чика Јова Змај остати велики песник, који је знао да нас очара, учини радосним.

Лазовић Живан, III₆

I награда

КОЈА МИ СЕ ЗМАЈЕВА ПЕСМА НАЈВИШЕ СВИЂА И ЗАШТО

Змај је један од наших најпопуларнијих дечјих песника. Студирао је права и медицину. Као лекар пропутовао је многе градове. Када су му жена и деца, сем ћерке Смиљке, помрла, Змај престаје да буде лекар. Он почиње да пише песме. Највише је писао о деци. Своју животну тугу и радост опевао је у „Ђулићима” и „Ђулићима увеоцима”.

Од Змајевих песама које сам прочитао најлепша је „Дед и унук”. Ту је описао старца који свира и пева уз гусле свом унуку о борбама српског народа против Турака. Свирајући сузе су му потекле.

„Деди око заблистало
Па сузе пролива,
И унуку своје рече
Да гусле целива”.

Када је дете пољубило гусле, радознало је упитало зашто их је пољубило. Деда је рекао да је он још мали и да не може да схвати, већ кад порасте и размисли само ће му се казати.

Песма ми се свиђа зато што је песник ту описао велику љубав српског народа према народним песмама певаним уз гусле.

Андрејић Драган IV₆

(I награда)

Миланка Новаковић, VI₃

ЧЕМУ НАС ЈЕ ЗМАЈ УЧИО У СВОЈИМ ПЕСМАМА ЗА ДЕЦУ

Име Змај Јован Јовановић, познато је свој нашој деци. Управо сва деца знају да је то име лекара, преводиоца и песника, који је своје целокупно дело крунисано децјом поезијом.. Змај је поред тога уређивао многе часописе. Први часопис који је Змај почео да уређује био је НЕВЕН. По часопису „Змај” који је такође уређивао, он је добио свој популарни песнички надимак. Чика Јова је био врло лоше среће као отац и муж. Жена и петоро деце, кој је он неизмерно волео умрли су врло рано. Змај се тада посветио децјој поезији због своје деце.

„И у сну некад чујем
дечице моје глас.

„Где год је Српче које,
љуби га ради нас..”

Чика Јова Змај у својим песмама понаша се према деци као добронамерни васпитач и у скоро сваку своју песму он је унео неку ведрину и тако је познавао децју нарав, особине, машту да је могао да опише једно дете, чије ће особине пронаћи многа деца и у себи. Због тог су његове песме тако цењене, јер и данас нису изгубиле свој сјај и популарност. И данас када читамо његове песме, нећемо приметити да је он раније живео и да се не налази овде, међу нама. Чика Јова је написао многе поучне песме за децу као што је „Лењи Гаша”.

„Тешко сваком, који не зна рада ни заната,
Јадовање, гладовање, нераду је плата”.

Материна маза је песма у којој се говори о детету, које не личи на једно вредно, марљиво, послушно дете, него на дете које је стекло све најгоре особине. Ова песма почиње стиховима:

„Има дете у селу,
Име му је Лаза,
Ал га зову друкчије,
Материна маза...”

Тим исмевањем разне неваспитане и непослушне деце, Змај је успео да нам да вредне поуке, које би ми требало да прихватимо.

Али Змаја не смемо да схватимо као човека који само исмејава децу, јер је он описао и добре децје особине као у песми „Материна десна рука” у којој се ради о вредној Милки, која је поред одличног успеха у школи, стизала да одмени мајку у кућним пословима. Ту је и песма о вредном младом димничару и многе друге.

Змај је својим песмама одвео децу и у природу. То су песме као „Висибаба”.

„Шта то вири испод снега

Деци на сусрет?

То је бела висабаба,
први позим цвет...”

Чика Јова је описао и много друго цвеће, а наравно није заборавио ни животиње, велике децје пријатеље, као што су врапци, зец, марљива корњача, мудре жабе итд.

Све песме Змај Јове Јовановића које је он написао за децу написане су са циљем да се из њих извуче нека поука или нека похвала. Он је у тим песмама описивао разне добре или лоше особине којима је хтео да каже деци да буду прво вредни ђаци, а затим да помажу родитељима, буду искрени, поштени и да се много не хвале.

Змај је у својим песмама рекао да се пропуштено време више не враћа. Рекао је и да од учења имамо велике користи за време целог живота.

„Учимо се, време нам је,
у младости све се мили,
свако семе даће плода,
кад будемо остарили...”

За Јована Јовановића Змаја можемо рећи да је то песник који је био изванредан децји педагог, који је писао за децу и уживљавао се у децју машту. Њему доста можемо да захвалимо зато што имамо тако пуно децјих песама које су заиста вредне и поучне.

Снежана Аритонович, V

(I награда)

УЧИО НАС ЈЕ ДА ГОВОРИМО ИСТИНУ

Мој омиљени дечји песник је чика Јова. Читајући његове песме ја сам доста научила. Од њега сам научила да будем поштена, вредна, лепо васпитана. Змај нас је на многим његовим личностима поучавао да не ваља бити као што је на пример био Пура и Ноца, лења Ана и Гаша.

Много сам више сазнала читајући песме које говоре о природи.

„Хајд у шуму, шума чека,
— Где су деца? пита цвеће,
Лахор њиха крила мека,
Насусрет нам поток тече”.

Учим марљиво као што Змај каже. Ујутру кад се сунце помаља, умивена и очешљана ја седим и читам књигу. Тако је и чика Јова учио Лелу и све друге српске кћери.

Песма коју радо читам је и песма „Материна десна рука”. У овој песми Змај говори о вредној девојчици, Милеви. Она сваког јутра устане рано и купује на пијаци. Погодила се са људима да јој донесу дрва.

„Погодила ј’ таљигаше
да донесу с грађе дрва,
А сада се враћа кући,
у школи ће бити прва”.

Својим поукама он нас је поучавао да добро учимо.

„Учимо се време нам је
у младости све се мили
свако семе даће плода
кад будемо остарили”.

Овим стихом он нам је поручивао да учимо док смо млади јер кад остаримо нећемо моћи да свршимо што смо започели.

У песми „Игра и посао” он каже да треба да завршимо прво свој посао па онда да се играмо.

Учио нас је да говоримо истину.

„Истина је јунак
држи се ко стена;
и кад мислиш да је пала,
и кад на њу зине хала,
победа је њена”.

Овим стихом он нас је учио да увек говоримо истину, јер на крају ипак се сазна да смо лагали.

Када завршимо задатке треба да их спакујемо у торбу. Али тако није чинио Андрија. Оставио је свој писмени задатак на столу и заспао. Ту је дошла једна буба, скочила у флашицу са мастилом, затим изашла и по Андријином задатку ишла. Када се Андрија пробудио скакао је, плакао је, па је опет све морао писати. Тако ће се провести свако ко не пише на време задатке.

Чика Јова нас је учио да волимо све што је малено, нежно као што су цвеће и птице. Он је лепо описивао природу нарочито у пролеће. Учио нас је да негујемо природу и да је улепшавамо. У песми „У врт” он на леп начин позива децу у врт.

„Хајдте, децо, врт вас зове
како зове чисто моли
доћи, брацо, окопај ме,
ти ме, сешо, плеви поли”.

Поучавао нас је, да ако не знамо, да се не истичемо, већ да ћутимо.

„Половно знање то ти је
одело и узано и тесно, а
А ко се у њему још размеће бесно,
Пући се и шири
Подере га брзо па голота вири.”

Пошто сам све ово научила од Змаја препоручујем и другој деци да читају његове песме, јер ће бити начитанија и племенитија.

Атанасковић Весна, VI₆

Љубинка Орозовић, VIII

(I награда)

ЗМАЈ И ЊЕГОВО ДОБА

Змај је велики песник из друге половине XIX века. Он је највернији народним тежњама. Живи у доба апсолутистичке диктатуре која је у њему развила отпор и родољубиво осећање. Долазио је у додир са Бранком Радичевићем, Ђуром Јакшићем, Светозаром Марковићем који су му постали највернији пријатељи. Змај је био неколико година у Загребу, што је било од великог значаја јер је радио на уједињењу свих наших братских народа. Змај је био добар преводилац, преводио је Љермонтова, Пушкина и Гетеа. Имао је доста разочарења у животу. Умрла су му сва деца и жена Ружа. То га је потстакло да напише збирку песама „Ђулићи увеоци” — увеле ружице.

Сатиричне песме Змај Јове Јовановића имале су велики одзив у народу. Због тога је Змај назван народним песником. Апсолутистичка монархија Обреновића вршила је велик терор над народом. Апсолутизам самовоље владара дошао је до врхунца. Али пукнула је жуч народних патњи. Народ је повео борбу против монархије на челу са Светозаром Милетићем. Ту храброст и борбеност народа величао је Змај у својим песмама.

Сваки владар нашао је себе и своју слику у оној Змајевој песми „Јутутунска народна химна”. Он је исмејавао божанско порекло краљева који су сворени да живе од рада потлачене масе. По божанском веровању народ је постао ради краља, а не краљ ради народа. Нрод је морао да ћути и да жмури, да плаћа порез.

Михајло Обреновић је обећао народу да ће донети устав (јухахаха). Овај услов је био испуњен, али и поред тога народ није добио устав јер би се тада ограничила власт и апсолутистички режим Михајла Обреновића.

У својој песми „Бидлунг” исмејава туђу моду и обичаје. Душанова два потомка су заборавила народни језик и културу и говоре многе искварене речи, лупају у клавир за „ноблесом”.

Љиљана Ковачевић, VII₆

ШТА САМ САЗНАО О ЗМАЈУ ЧИТАЈУЋИ ЊЕГОВЕ ПЕСМЕ

„Ђулићи” су песме Змајеве велике љубави, његових осећања, његове велике и неуништиве среће. Пуне су животне радости. Али кроз ове срећне и веселе песме као да струји једна жица слутње о злу које ће га задесити касније. Ова слутња наговештава се у рефрену:

„Ој пелен, пеленче”.

„Ђулићи” су проткани тугом и болом за вољеним и изгубљеним. У њима Змај жали за изгубљеном породицом и тако ствара песме које представљају бисер наше књижевности. Једина утеха која му је у тим тешким тренуцима остала била је ћерка Смиљка. Змај је нејаку Смиљку учио и желео је да јој дочара светао лик мајке. Ове своје жеље и тежње Змај истиче у својим песмама:

„Кад узмогне ногом стати,
Кад научи матер звати,
Довешћу је гробу твоме,
Ту нек каже: Мати, мати!”

Змај се није искључиво кретао у кругу интимних осећања већ је своја дела проткао и родољубљем. Ова дела су веома цењена. У њима Змај поред велике љубави према домовини, истиче љубав према слободи, истиче неке своје мисли о животу и своје жеље. У овим песмама Змај често показује тиранство наших освајача а и велику храброст нашег народа. То нарочито дочарава у песми „Три хајдука” и „Гусларева смрт”. Он каже да српске гусле не могу величати славом тиранина и освајача, да Србин дарује и своје најдраже да би очувао част и понос српства.

Бисенија Вучковић, VIII₁

КАЛЕ ПРОС

21—23 март. „ПО
ЧИКА ЈОВИ”

Такмичење учени
вању и рецитова
навања његове би

28 март. „КЊИЖ
Састанак литерар
тање само стални
и његовом добу.

8 април. Израда
ка о Јовану Јован
ници од IV до VI

15 априла. Објав
радове.

19 април. Приказ

26 април. Приред
реда. У програму
нијим такмичењим

27 април. Такмич
реда. Познавање
биографије као и
вог доба.

7—10 мај. Фискул
цима других шкх.

8 мај. Објављива
свих ученика у у

8—15 мај. Изложб

9 мај. Изишао св

10 мај. Свечано о

Завршна пр

Подела нагр

Другарско н

У част прославе п
за уређење школо
љопривредна, лив
Црвеног крста.

Шукри Зекај, VI

Љ. Орозовић, VIII

ЕНДАР СЛАВЕ

ОКАЖИ ШТА ЗНАШ О

ика млађих разреда у позна-
њу Змајевих стихова и поз-
биографије.

КЕВНИ ЧАС”.

рне и историске секције. Чи-
их ученичких радова о Змају

н радних писмених задата-
нонију Змају. Учествују уче-
III разреда.

вљивање награда за писмене

зивање филма о Змај Јови.

едба за ученике млађих раз-
у учествују победници на ра-
има.

чење ученика старијих раз-
е Змајеве поезије и његове
и историских прилика њего-

лтурна такмичења са учени-
хла.

ање резултата такмичења
успеху и дисциплини.

кба ђачких радова.

вечани број школског листа.

отварање школе.

приредба.

града.

вече.

школе, посебно су се заузеле
лске зграде и дворишта; по-
иковна секција и Подмладак

Лорна Милошевић VI₄ 6/68

Љиљана Марковић, VI₄

Бисенија Вучковић VIII₄ 6/68

Бисенија Вучковић, VIII₄

мајка

Мењају се времена. Људи лете у свемир, супер модерни аутомобили клизе улицама, електронски мозгови и роботи замењују људе. Али само једно биће на свету не може нико заменити. То је мајка.

Време лети, јури и људи се мењају. Изгледа као да су у овом атомском времену остали безосећајни. Једно се биће ипак није променило. То је мајка. Неке мајке и данас памте и проливају сузе за својим синовима, браћом и мужевима. За њих не постоји овај празник. Оне само знају за рат, мржњу према непријатељу који односи толике младе и невине животе. Та мајка стрепи да се њен син, муж или брат неће вратити. Рат их вуче у неповрат. Такве мајке само знају за рат и мржњу према непријатељу су мајке Вијетнама.

Оне знају да ће над њиховом земљом заблистати велико кунце, сунце слободе, љубави и братства и да ће се тада прославити тај велики дан, дан радости и среће целе земље и целог света.

Ипак њихова осећања није прогутало ово доба, њихова љубав није се расплинула. Мајка је иста као мати каменог доба, као мати средњег века. Њу је немогуће изменити. Мајчине очи зраче добротом, мајчине руке се муче. Све због њега, све чини за своје дете. Тако је увек било и биће. Она је била тема песника, сликара и вајара целог света и свих времена.

Многи сликари цртали су портрете својих мајки желећи да прикажу то за њих најдраже а најчешће и најлепше лице на свету.

Многи вајари вајали су њен лик у камени и бронзи. Иван Мештровић је желећи да докаже да се мајке не треба стидети исклецао лик своје мајке — сељанке.

Мајка је: жена, борац, инжењер, књижевник а изнад свега мајка која зна да воли и, пази своје дете. Она је штрајковима, демонстрацијама и борбом дошла до својих права. Тежак је био тај пут борбе за равноправност. Али оне су упорношћу и вољом све постигле. Није важно да ли је мајка црне, жуте или беле расе; У свакој од њих куца велико срце, пуно љубави — мајчине љубави.

Манић Ленкица уч. VI₅

Напомена:

РАД награђен новчаном наградом од 10.000 ст. динара од Друштва за друштвену активност жена.

Живадинка Благојевић, VI₁

наша разредна свечаност

Београд у октобру. Крв напада суву и испуцалу земљу. Битка се води на све стране. Шест дана и шест ноћи се води жестока борба. Коначно је освануо дан који је доносио слободу. Београд је ослобођен.

Но, заборавимо те дане који су доносили и радост и тугу. Заборавимо на њих овога тренутка када је почела мала свечаност у нашем разреду.

Настала је неописива гужва. Сви смо се радовали и скакали. У разред уђе наша разредна. Светло јој баца зраке по нежном лицу а очи јој блисташе. У том тренутку ми се учини невероватно лепа. Пошто је настала тишина, свечаност поче.

Песма за песмом је текла. Реферати су се смењивали. Пошто је Мирјана прочитала песму, настаде галама. Свако је хтео да пева. Ред је дошао на Јована и Владимира. Владимир је хтео да пева песму „Марш на Дрину“. Јован га је пратио. На сред песме Јован престаде да свира и пребаци Владимиру што је лепо не пева. Владимир се збуни што је изазвало општи смех. Сви смо били весели. Певали смо. Неко је дао предлог да заиграмо коло. Већина се ухвати у коло, али се одмах разиђе на сооја места. Разредна рече да би требало да идемо кући. Тужних лица упутили смо се кућама, али ће нам у дугом сећању остати овај дан.

Атанасковић Весна, VI₆

КЊИГА И ЈА

Ушла сам у свет књига још кад сам научила слова. Имала сам тада свега пет година. Нарвно књиге, које см тада читала биле су лепе сликовнице са прекрасним илустрацијама. Биле су то књиге: „Црвенкапа“, „Снежана и седам патуљака“, „Пиноккио“, „Палчић“, „Коза и седам јарића“, „Пепељуга“ итд. Сваког месеца родитељи су ми куповали по једну књигу, коју сам ја са интересовањем и заносом полако, застајкујући иза сваког слова читала. Касније сам пошла у школу и научила сам добро да читам. И поред тога што су ми родитељи као и обично куповали књиге, ја сам посећивала школску библиотеку и

узимала из ње књиге којих је било доста и које нисам ни сад успела да прочитам. Биле су то озбиљније књиге које су говориле о истинитим доживљајима, а не бајке са лепим сликовницама.

Поред играња највише волим да читам. Кад узмем неку књигу већ према наслову одредим у мислима садржину књиге. Данашња омладина има доста услова за читање књига, и треба их искористити, јер не служи пословица „Књига је човеку најбољи друг“ само да се прочита него да се схвати прави смисао те пословице.

Аритонових Снежана, V³

МОЈ ВОЉЕНИ ГРАД

О Београде, ти бели лабуде на ушћу двеју река, да ли знаш како си дубоко усађен у наша срца

Део си нас и више те нико не може ишчупати из наших бића, која с љубављу и жаром горе за тебе.

Гледам те кад сунце залази. Хиљаде пурпурних искрица сијају на твоје руху. Оно је саткано од нас и од вештих прстију природе, која се свија око твојих ногу.

О, Београде, сваким даном те посматрам и ти све више растеш бацајући блиставе, сјајне зраке око себе. Уздигни се Београде међу толике звезде! Засијај и ти граде слободе.

О, слободо, не дозволи да црни облак прекрије наш град. Он се мора уздићи до плавог неба и засијати светлошћу најлепше звезде.

У теби има нешто што немају други градови. И онај уморни путник који први пут дође да те види, зажели да остане ту, да живи са нама и да изграђује тебе.

У твојим прстима крије се магична моћ. Ти си господар свију нас.

Знаш, колико те волимо! Буђење дана је упућено теби, наши мирни снови упућени су теби граде лепоте и мира.

Ноћ се спушта и своје модре груди прислања на тебе. Храбри ратнике Балкана, да ли си свестан своје чари и лепоте?

У твојим очима се огледа модро плаветнило пролећне ноћи. Месец блиста у њима као бисер.

Теби је хладно и ти се увијаш у плашт, али у твојој души увек је топло. У твојој души има места за цео мирољубиви свет. У теби се греју сва наша срца.

Слободом древни граде, буди горд и дигни заставу, слободе, хуманости, мира на свој стег

да твојим булеварима увек царује песма, мир и слобода.

Граде, ти си симбол слободе, братства и јединства, ти си бисер драге отаџбине.

Невена Чобановић, VII₂

НЕВРЕМЕ

Био је јесењи дан, суморан и тужан. Црни, оловни облаци прекрили су небо. Чинило ми се да су они лаки као пена, као дим, а ипак су ме притискивали. Долазило их је све више иако је изгледало да на небу нема више ни трунке слободног места. Они су ипак налазили пукотине, гурали се, очајно борили. У једном тренутку учинило ми се да ће све то прснути, распламсати се, да ће поново засијати сунце. Али не! Облаци су се и даље борили. Ветар је беснео. Налетао је на беспомоћно дрвеће, а оно с сагибало до земље, као да је молило за милост. Али ветар није знао за милост. Он је настављао још жешће да напада.

Онда је почела киша. Не задуго. Уместо ње пао је град. Бубњао је по прозорима, разбијао их, водио очајну борбу са дрвећем које је налазило само мало снаге да се одупре. Зато је исказивао свој бес на трави и људима који су се нашли на улици, једноставно нападао је на свакога ко би се затекао на улици или отвореном прозору.

Али ни град није дуго трајао. Нестао је и он као да га није ни било, само је још киша помало ромињала. Ускоро се смркло. Све је утонуло у дубок сан.

Сутрадан је освануо сив и тужан дан, али ипак лепши и свежији од оног јучерашњег.

Миховиловић Гордана, V₁

НАШИ НАЈМЛАЂИ САРАДНИЦИ

ПОКЛОН за маму

(састави причу по слици)

Зоран и Војкан штеде новац. Касица је пуна. Од тог новца купиће мами поклон. Тор-та је најлепши дар. Мамин рођендан славиће сви укућани. Мама је срећна.

После вечере сладе се Војкан и Зоран. Тор-та је врло укусна. Мама је задовољна.

Јаконић Јелена, I₁

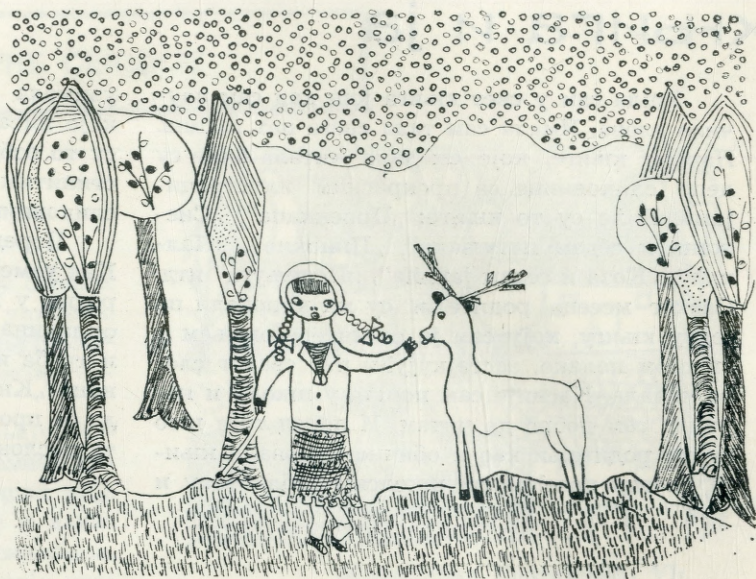
НЕПОСЛУШНИ зоран

Мама, тата и Зоран кренуше да се мало прошећају. Они су ишли поред речице. Зоран се оклизнуо и пао у реку.

Родитељи притрче и извуку Зорана. Зо-раново ново одело се уквасило.

Био је врло несрећан због тога а и због батина које је добио.

Минић Александар, I₁

моја најдража лутка

Био је мој рођендан. Ујна ми је донела лутку. Ја сам јој захвална. Наравно, нисам хтела да узем лутку. Ставила сам је на кревет и посматрала је. Имала је плаву косу и плаве очи. Лице јој је било румено, образи црвени, хаљина црвена, а око њене хаљине чипка.

Отада ми је била најмилија играчка. У-век ми је стајала на кревету као украс.

Скаковски Марина, I раз.

маца

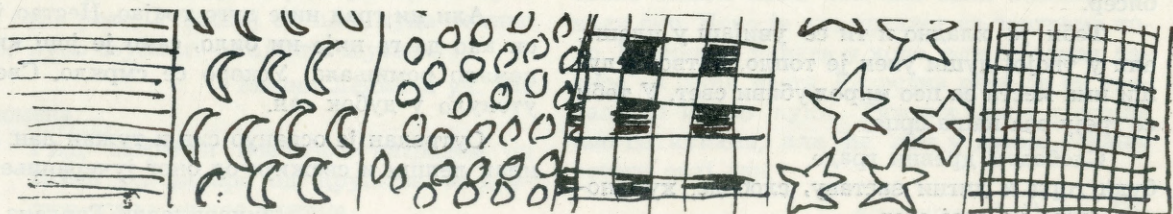
Маца је домаћа животиња. Њих има разних боја. Она је лепа и умиљата. Када је милујем она преде. Маца воли да спава поред пећи. Она највише воли да пије млеко и да јури мишеве. Мишићем се прво игра а онда га поједе. Има их највише у селу. Ја волим мацу.

Вејновић Предраг, I₇

каубојско одело

Моје каубојско одело сам добио од ујке из Америке. На њему имам звезду каубојску и два пиштоља. Имам малог коњића. Сваког дана се играм по два сата. Замишљам да сам први кубој, као онај на Дивљем западу. Оде-ло држим у орману. Оно ми је најлепше.

Никола Михајловић, I/5

ШТА БИХ ВОЛЕО ДА БУДЕМ КАД ПОРАСТЕМ

Често сам размишљала шта бих хтела бити кад порастем. Има много занимања која ми се допадају као: учитељица, лекарка, техничарка и др. Али, кад сад размишљам, чини ми се да је врло лепо бити учитељица. Учитељи и наставници уче децу од првог разреда само корисним и лепим стварима. Уче их да читају и пишу, а кроз читање деца упознају све у животу. Задовољство је учитељице кад прегледа задатке својих ученика да види како је успела да пренесе своје знање на децу. Осим учења учитељица учи своје ђаке лепом понашању, добрим саветима и ђаци јој се радо поверавају. Учитељици се све може рећи, према њој су ђаци искрени, воле је и сигурно је целог живота неће заборавити.

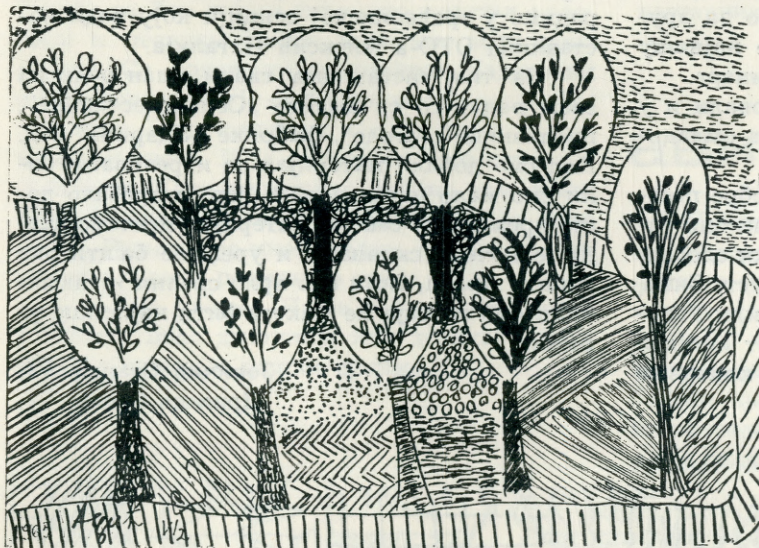
Милена Марковић, III/5

Милорад Бургић,

М. Петровић

А. Ацић

ПРИЧЕ О НАШЕМ РАДУ

рад литерарне секције

Одржано је 18 састанака на којима је присуствовало просечно по 30—40 ученика. Прочитано је 120 оригиналних ученичких радова, 15 пригодних чланака из пионирске штампе, рецитоване су песме и читани одломци из познатих прозних дела а спремљени су и мали драмски прикази.

Састанци су били посвећени прослави: Ослобођења Београда, Октобарској револуцији, Сећању на дан погибије крагујевачких ученика, Дана Републике, Новј години, Дана жена, Првог маја, Дана младости и Дана школе.

На састанцима је било живо, пошто се о сваком раду дискутовало, а за Дан Републике, за Нову годину, Осми март и Дан школе, жири, састављен од ученика, изабрао је најбоље радове и наградио их књигом.

Рад ученице Манић Ленкице послат је на Конкурс који је расписало Друштво за друштвену активност жена и добио је највишу новчану награду од 10.000 старих динара.

Ученици ове секције су учествовали и у такмичењу које организује Комитет омладине Вождовца.

Сви су састанци били живи и добро посвећени. Нарочито су били интересантни они састанци на којима су читани ученички слободни састави са разним темама: Распуст, Зима, Зимске дечије радости, Доживљаји, или Успомене. Својим смислом за духовитост истакао се рад Мићин Јелене са темом „На клизавим улицама мога града“.

подмладак црвеног крста

Једна од најмасовнијих организација у нашој школи је Подмладак Црвеног крста. На годишњој скупштини, почетком другог полугодишта изабран је школски одбор, а осим тога свако одељење има свој одбор. Чланови Црвеног крста спровели су акције прикупљања играчака за децу у Боговађи и на Авали, сакупљање одеће за сиромашну децу и прилоге за настрадале у земљотресу у Дебру.

У интересу очувања нашег здравља приказан нам је и филм о штетном дејству алкохола. Наши чланови растурају лист „Подмладак Црвеног крста“ у великом броју.

Терзић Зорана

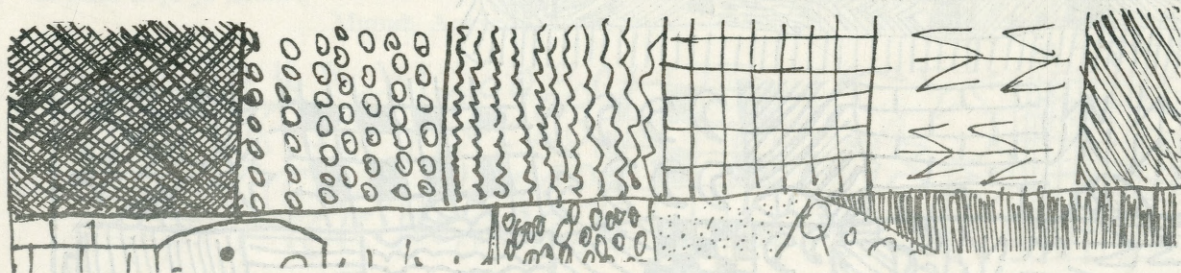
ГРАЂЕВИНСКА СЕКЦИЈА

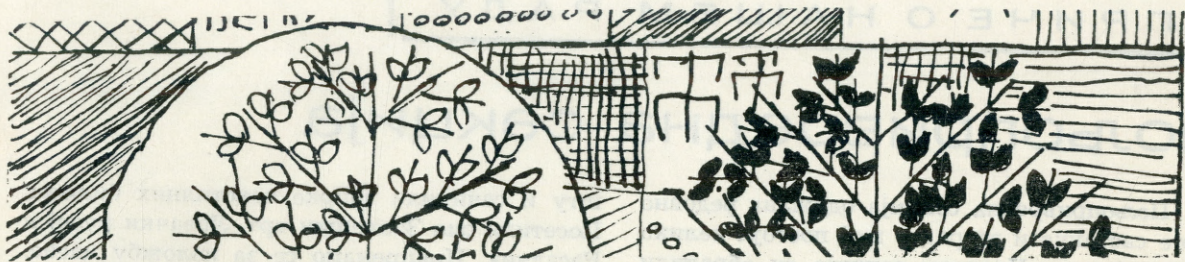
Сваког четвртка у 18,15 час. нас тридесеторо из петих и шестих разреда почињемо да радимо у грађевинској секцији коју води наставница ОТО-а Алексић Наталија.

На тим састанцима сваки члан ради на свом раду. То су макете „Сервисестанице“, продавнице „Јагоде“, фабрике „Ударник“ итд. Кад смо добили материјал за изрезивање били смо мало незадовољни, јер је требало доста времена да сав тај материјал исечемо. Када је почело склапање и уређење башти око наших зграда, били смо врло срећни и такмичили смо се чија ће макета бити најлепше урађена.

Јовичић Станка, VI₇

Драгица Савић, VI₇

млади рецитатори

У нашој школи има разних секција а једна од њих је и рецитаторска. Сви рецитатори са наставницом српскохрватског језика састају се сваког уторка и четвртка. Наши састанци не протичу у разговору већ у рецитовању. Ускоро ће Дан наше школе па се чешће састајемо. У школи имамо позорницу на којој пробамо. Пробе чешће вршимо у једној учионици. Сви рецитатори редовно долазе. Обично старији ученици они из петих, шестих, седмих и осмих разреда добијају улоге.

Међутим у нашој секцији је најмлађи рецитатор. Он је из четвртог разреда. Показао се добро. Учествовали смо на многим другим приредбама и били смо чак похваљивани. На наш састанак обично дође понека наставница. Такође за Дан школе спремамо рецитал о слободи и песнику Змају, чије име носи наша школа. Са радом не престајемо. Када неки рецитатор рецитије осећајно, као да он то доживљава. Када рецитије као да улази у свет маште и снова. И ја рецитијем. Рецитијем са осећањем. Када рецитијем, срећна сам. Чини ми се као да сам ја оно несташно дете из неке песме. Рецитације много волим. Слушајући их уживам. Сваки рецитатор треба да је задовољан својом улогом. Наше рецитације остаће у сећању неке девојчице или дечака, а похвале ће остати у нашим срцима.

РАДИО И ФОТО СЕКЦИЈА

Клуб младих техничара окупио је у своје редове многе љубитеље технике. У оквиру појединих секција као радио, фото, авио, бродо младих грађевинаца и др. ученици наше школе нашли су места за шире културно уздизање и техничко образовање.

Све секције су направиле своје планове рада, изабрале руководства и до данас одржале по десетак састанака.

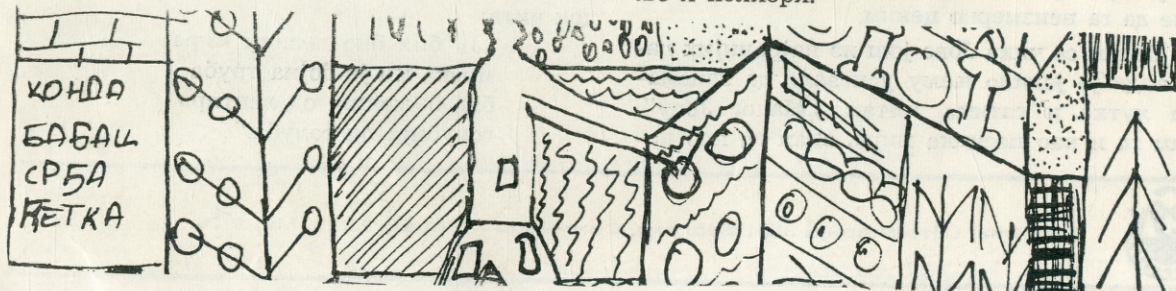
У оквиру припрема за прославу Дана радио секција припрема низ изненађења као лов на лисицу, такмичење у склапању радио пријемника и потребна озвучења школе.

Млади фото аматери снимали су за школски албум значајније догађаје из живота и рада школе, припремили школске фото новине које ће излазити једном месечно. За време кскурзија и излета чланови ове секције снимаће објекте које посећујемо за потребе наставе. У оквиру ове секције ради и кино клуб који у току ове године ради на приказивању играних и наставних филмова, а припремљен је и материјал за снимање кратких наставних и документарних филмова.

Богдановић Слађана, VIII₁

авио секција

У нашој школи ради авио секција. Секција броји око петнаест чланова. Они су врло активни у своме раду и стално долазе на састанке. Наставник иам показује како да направимо моделе, брине се за материјал, за шеме и за алат. Млађи разреди раде змајеве, балоне, врапце, авјоне од папира. Седми и осми разреди раде моделе од дрвета а то су чапље и колибри.

ПОЉОПРИВРЕДНА СЕКЦИЈА

Пољопривредна секција одржава редовно своје састанке и за рад у њој постоји велико интересовање. Чланови секције су обрадили већи број тема из сточарства, ратарства, воћарства, пчеларства и рибарства. Посебно је вредан практичан рад на гајењу украсних биљака, којима смо декорисали школу. Расађивали смо и сејали цвеће у школском двори-

шту и сачинили збирке текстилних биљака. Посетили смо Зоолошки врт, Ловачки музеј и Расадник. Припремамо се за изложбу цвећа. Нарочито смо заинтересовани за аранжираније цвећа на јапански начин.

Митић Гордана

К. Зарубица

ВОЛИМ ЗМАЈА

Волим Змаја. Не знам зашто али његова снажна песничка душа одушевљава, његово богатство унутрашњег живота надахњује а смисао да своје песничке способности стави у службу народа дајући му увек оријентацију чине да га неизмерно ценим.

Сећам се чика Јове још из најранијих дана, када је једино њему успевало да занемарим лутке и сатима читам „Малог Јову“. Знао га и као песника мира, знао га као не-

пресушни извор, као бујицу топле лирске поезије. Знао га као идола своје епохе, знао га као великог песника коме није било тешко да присној једноставно опише своје убитиске, да их дивно искристалише а при том приволи читаоца песми. Знао га као татиног љубимца док чита:

„Ја бих био песник мира
мрска ми је бојна труба
био б' мекши од лептира
голубији од голуба.“

